

ارز ترجیحی عامل ایجاد بازار سیاه در صنعت دامپروری کشور

کارشناس اقتصادی گفت: اولین راه حل مشکلات بخش دامپروری در کشور تعیین نرخ ارز ترجیحی در کشور است که سبب ایجاد رانت و بازار سیاه شده است.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی (اگروفودنیوز)، به نقل از باشگاه خبرنگاران جوان، محمد مویدیان کارشناس اقتصاد کشاورزی در پاسخ به این سوال که آیا آزاد شدن قیمت سبوس روی قیمت تمام شده دامها تاثیر دارد؟، اظهار کرد: مسئله دام و دامپروری در کشور ما مبنایتر و پیچیده تر است و با عوامل بلندمدت و کوتاه مدت تری سر و کار داریم که هر کدام از آنها باید سر جای خود مورد بررسی قرار گیرند. هفته قبل کارگروه تنظیم بازار وزارت صمت مصوبه ای در مورد قیمت سبوس داشتند مبنی بر اینکه قیمت سبوس آزاد شود.

او افزود: در پی این تصمیم بسیاری از دامداران ناراضی بودند، چرا که معتقدند که حذف یارانه سبوس به معنی افزایش هزینه های تولید است که سبب افزایش قیمت شیر خام و در نهایت نیز موجب بالارفتن لبنیات میشود.

این کارشناس اقتصاد کشاورزی در پاسخ به اینکه بسیاری از دامهای مولد و شیری به علت اینکه تولید به صرفه نیست به سمت کشتارگاه میروند، آیا راه حل کوتاه مدتی برای حل این بحران داریم؟، بیان

کرد؛ در گام اول باید تکلیف ما با ارز ترجیحی مشخص شود. در اقتصاد هر زمان که کالا یا ارز دو نرخ داشته باشد، در ادامه رانت، فساد و تشکیل بازار سیاه به دنبال آن ایجاد شده است. زنجیره ارزش بخش کشاورزی اکنون درگیر این موضوع است. در بخش واردات نهاده‌ها در بخش کشاورزی ارز ۴۲۰۰ تومانی به وارد کننده اختصاص داده می‌شود و عملاً این ارز به کشاورز خارجی داده می‌شود.

این کارشناس اقتصادی در ادامه بیان کرد؛ ما به دلیل اختصاص یارانه به این زنجیره انتظار داریم که قیمت‌ها را سرکوب کنیم و قیمت‌های دستوری را اعمال کنیم تا این یارانه به دست مصرف کننده برسد. در واقع فرآیند به این شکل است که ما برای کنترل یک بخش، از بخشی دیگر ضربه می‌خوریم. در نهایت این ارز که به واردات نهاده تخصیص داده می‌شود، به دست تولید کننده نمی‌رسد تا در تولید خود از آن استفاده کند و هزینه‌هایش پایین بیاید و قیمت متناسب با قیمت سرکوب شده‌ای که تعیین کردیم، قرار بگیرد.

او افزود؛ بنابراین هزینه‌های تولید بالا می‌رود، زیرا مجبور است از بازار آزاد خرید کند؛ بنابراین تولید در اصطلاح مقرون به صرفه نخواهد بود، زیرا ما ابتدای زنجیره را باز گذاشتیم و انتهای زنجیره را برای تولید کننده بستیم.

مویدیان تصریح کرد؛ مقرون به صرفه نبودن تولید گوشت و دامپروری در کشور به این دلیل که ما اکنون یارانه به دام‌های صنعتی می‌دهیم و انتظار داریم که با قیمت سرکوبی، قیمت آن را پایین نگه داریم، ممکن است هزینه‌های تولید را برای دامداری‌های صنعتی پایین بیاورد. اما در بحث دامداری سنتی که عموماً دام‌ها سبک هستند و با علوفه مرتعی تغذیه می‌شوند، با این مسئله مواجه نیستیم.

او در ادامه تاکید کرد؛ زمانی که به بخش کشاورزی یارانه داده می‌شود تا کالاها با قیمت معقولی به دست مصرف کننده برسد، الزاماً نباید این یارانه در ابتدای زنجیره پرداخت شود. بلکه این یارانه باید به تولید کننده یا به مصرف کننده نهایی که کالا را می‌خرد، داده شود. پس زمانی که این رانت به وارد کننده داده می‌شود، مسلماً واردات نهاده جذابیت پیدا می‌کند و بسیاری از افراد علاوه بر میزانی که مورد نیاز است و حتی با هدف‌های دیگری اقدام به واردت نهاده می‌کنند. سپس ممکن است از گمرک ترخیص نشود و شاهد اتفاق سال ۹۹ باشیم.

او در پاسخ به راهکارهای بلند مدت برای دولت آینده اظهار کرد: اکنون با چالش کمبود علوفه مواجه شده‌ایم که دولت می‌تواند میان استان‌هایی که بارش‌های مناسب تری داشته‌اند، تنظیم‌گری کند تا نیازهای بحرانی سایر مناطق برطرف شود. مورد بعدی، یارانه‌های نهاده‌ای برای تولید است.

سرویس خبری: دام و طیور و آبزیان

منبع: باشگاه خبرنگاران جوان